

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sa/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201582
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1018201582.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci žalobcu: O. O., narodeného XX.X.XXXX, štátneho príslušníka Sýrskej arabskej republiky, bez cestovného, v krajine pôvodu bytom A. U., H., naposledy bytom H. XX, XXXXX Z., R. I. W., aktuálne s miestom pobytu v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpeného podľa generálnej plnej moci: Mgr. Toni Khuri, advokát so sídlom Dlhé diely II/13, Bratislava proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trenčín so sídlom Jilemnického 2, Trenčín o správnej žalobe žalobcu zo dňa 25.10.2018 vo veci zaistenia proti rozhodnutiu žalovaného PPZ-HCP-BB8-56-017/2018-AV zo dňa 23.10.2018 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1/ Dňa 12.11.2018 bola Krajskému súdu v Bratislave ako správne mu súdu (ďalej len „súd“) prostredníctvom žalovaného doručená žaloba datovaná 25.10.2018, ktorou sa žalobca postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a § 230 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného PPZ-HCP-BB8-56-017/2018-AV zo dňa 23.10.2018, ktorým bol z dôvodu § 88 ods. 1 písm. b) zák. č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) zaistený dňom 23.10.2018 do 23.2.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), svojho bezodkladného prepustenia zo zaistenia a tiež náhrady trov konania. V žalobe namietal, že:

a/ nedošlo k jeho faktickému prepusteniu z predchádzajúceho zaistenia, nakoľko síce bol 23.10.2018 o 11.00 hod. z predchádzajúceho zaistenia prepustený, avšak priestory Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC“) neopustil a opätovne bol žalovaným zaistený a že teda uvedený postup žalovaného bol iba „divadlom“, v dôsledku čoho žalobca odmietol spolupracovať so žalovaným, b/ v rozpore s tvrdením žalovaného, obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého žalobca nepreukázal finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6 zákona o pobyte cudzincov ani zabezpečenie primeraného ubytovania, žalobca v predchádzajúcej žalobe ako prílohu prezentoval existenciu finančných prostriedkov zasielaných zástupcovi žalobcu rodinou žalobcu, teda namietal, že žalovaný sa nezaoberal otázkou alternatívy zaistenia, c/ v NSR má manželku a štyri deti - všetci (včítane žalobcu) majú poskytnutú doplnkovú ochranu, že žalobcovi vypršala platnosť pobytovej karty a preto sa nemohol vrátiť do NSR, pričom žalovaný nedokázal počas doterajšej doby zaistenia žalobcu vyhostiť.

2/ Na pojednávaní prítomný zástupca žalobcu uviedol, že žalobca odmietal spolupracovať so žalovaným z dôvodu, že si myslel, že bude prepustený zo zaistenia, k čomu však fyzicky nedošlo. Tiež, že ako zástupca žalobcu tomuto vysvetľoval vec po právnej stránke, avšak tieto argumenty resp. vysvetlenia žalobca nepochopil, bol ochotný spolupracovať až vtedy, keď by sa upokojil.

3/ Žalovaný vo svojom vyjadrení z 9.11.2018 navrhol súdu žalobu zamietnuť. Argumentačne zotrval na dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že poskytol žalobcovi časový priestor na jeho „upokojenie sa“, pričom i napriek tomu odmietol spolupracovať so žalovaným - odmietol s ním komunikovať. Tiež že žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal schopnosť zabezpečenia primeraného bývania, ani existenciu finančných prostriedkov, pričom ich prípadné preukázanie v predchádzajúcom administratívnom konaní je irelevantným. Osobitne poukázal na skutočnosť, že žalovanému nie je možné vyčítať, že neprihliadol na skutočnosti, ktoré mu známe neboli, pričom mu neboli známe v dôsledku správania sa samotného žalobcu.

4/ Predvolanie na pojednávanie určené na 21.11.2018 bolo doručené žalovanému elektronicky 13.11.2018. Nakoľko sa žalovaný na pojednávanie nedostavil, súd za použitia § 114 SSP vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Po prejednaní veci súd dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol.

5/ Pred rozhodnutím o podanej žalobe sa súd podrobne oboznámil s obsahom administratívneho spisu žalovaného. Z jeho obsahu zistil, že Okresný súd Bratislava V 29.11.2017 pod číslom konania 2T/55/2017 nariadil výkon trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky po dobu 7 rokov. O 11.00 hod. 23.10.2018 bol žalobca prepustený z predchádzajúceho zaistenia. O 12.35 hod. bol žalobca predvedený pred žalovaného, následne mu bolo za účasti jeho zástupcu doručované oznámenie o začatí konania o jeho zaistení, ktorého prevzatie však odmietol podpísať. Aj následne vyhotovené zápisnice či dokumenty o vykonaní procesných úkonov žalobca za prítomnosti svojho zástupcu odmietol podpísať a to včítane zápisnice o podaní vysvetlenia, ktorého úkonu sa odmietol zúčastniť. Z relácie ÚPZC z 23.10.2018 vyplýva, že 20.4.2018 (počas predchádzajúceho prvého zaistenia žalobcu) bola na Veľvyslanectve Nemeckej spolkovéj republiky odovzdaná žiadosť o vystavenie cudzineckého pasu pre žalobcu, že žalobca 13.6.2018 požiadal o azyl, v dôsledku čoho bol 30.8.2018 zo zaistenia prepustený a následne podľa § 88a ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov opätovne zaistený, tiež že Migračný úrad MVSR rozhodnutím z 5.10.2018 zamietol žiadosť žalobcu o azyl ako neprípustnú. Následne bolo žalovaným vydané napadnuté rozhodnutie.

6/ Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Sa/78/2018 je zrejmé, že vo veci žaloby voči rozhodnutiu o zaistení žalobcu dňom 30.8.2018 do 30.11.2018 (v poradí druhé zaistenie žalobcu) súd právoplatným rozsudkom 4Sa/78/2018-31 z 8.10.2018 toto rozhodnutie zrušil a nariadil bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov: Policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 71/1967 Z. o správnom konaní (správny poriadok): Účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

Podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku: Účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 229 SSP: Ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

7/ K žalobnému bodu ad. a/:

Táto námietka nie je dôvodná. Predmetom tohto súdneho prieskumu je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým dňom 23.10.2018 zaistil žalobcu, resp. toto konkrétne konanie o zaistení žalobcu. Teda nie iné konanie, resp. postup žalovaného alebo iného správneho orgánu, ktoré predchádzalo konaniu o zaistení žalobcu. Ak teda žalobca namietal, že nedošlo k jeho faktickému prepusteniu z jeho predchádzajúceho zaistenia, tak takéto jeho tvrdenie nie je predmetom tohto súdneho prieskumu.

8/ K žalobnému bodu ad. b/:

Ani táto námietka nie je dôvodná. Žalobca a ani nikto iný v aktuálnom konaní nepreukazoval existenciu akýchkoľvek finančných prostriedkov vo výške podľa § 6 zákona o pobyte cudzincov ani zabezpečenie primeraného ubytovania, ktorými by žalobca disponoval. V tejto súvislosti súd osobitne poukazuje na povinnosť žalobcu ako účastníka konania o jeho zaistení spolupracovať so žalovaným v zmysle § 4 ods. 1 správneho poriadku. Žalobca však odmietol akýmkoľvek spôsobom komunikovať a spolupracovať so žalovaným a teda sám sa svojím konaním vylúčil z možnosti zistenia skutočností, relevantných pre posúdenie prípadnej aplikácie menej závažných donucovacích prostriedkov (§ 89 zákona o pobyte cudzincov). Pokiaľ zástupca žalobcu v predchádzajúcej žalobe, podanej proti predchádzajúcemu rozhodnutiu o zaistení žalobcu (sp. zn.: 4Sa/78//2018) prezentoval zasielanie finančných prostriedkov rodinou žalobcu na účet právneho zástupcu žalobcu, tak takéto skutočnosť nemohla byť vzatá do úvahy v

aktuálnom konaní. Hlavne preto, že takáto informácia nebola v aktuálnom konaní ani žalobcom a ani jeho zástupcov žalovanému prezentovaná. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že ak by aj prezentovaná bola, informácia tohto rozsahu nesvedčí o splnení predpokladu § 89 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov. 9/ K žalobnému bodu ad. c/:

Podobne ako predchádzajúce ani túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako to vyplýva z obsahu relácie ÚPZC z 23.10.2018, žalobcova žiadosť o vystavenie cudzineckého pasu bola za osobnej účasti žalobcu doručená Veľvyslanectvu Nemeckej spolkovéj republiky 20.4.2018. Dňa 13.6.2018 požiadal žalobca o azyl na území Slovenskej republiky a teda do právoplatného ukončenia tohto azylového konania nemohlo byť vyhostenie fyzicky realizované a to bez ohľadu na štát, do ktorého by mal byť vyhostený.

10/ Súd pokladá za povinnosť opätovne poukázať na absolútnu nespoluprácu žalobcu so žalovaným a jeho absolútnu pasivitu v tomto konaní o jeho zaistení. A to i napriek osobnej účasti jeho právneho zástupcu na všetkých žalovaným vykonávaných úkonoch. Zástupca žalobcu na pojednávaní pred súdom uviedol, že žalobcovi vysvetlil vec po právnej stránke (v rodnom jazyku žalobcu), avšak tento takéto vysvetlenia nepochopil a bol ochotný spolupracovať so žalovaným až keď by sa „upokojil“. O obsahu komunikácie medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom z pochopiteľných dôvodov v administratívnom spise niet záznamu, avšak je potrebné konštatovať, že je neprijateľným, aby si žalobca ako účastník konania sám určoval kedy majú byť zo strany žalovaného vykonané také či onaké úkony, nevyhnutné v tomto druhu správneho konania. Tým, že žalobca odmietol akúkoľvek spoluprácu so žalovaným sám spôsobil situáciu, že žalovanému neostala iná možnosť ako žalobcu opätovne zaistiť podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, nakoľko mal k dispozícii iba vykonateľný rozsudok o jeho vyhostení (včítane nariadenia výkonu tohto trestu), nedisponoval žiadnymi inými informáciami a už vôbec nie informáciami, ktoré by mu umožňovali použitie miernejších donucovacích prostriedkov.

11/ Žalobca ako dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia uviedol v úvode podanej žaloby nedostatočné zistenie stavu veci, jej nesprávne právne posúdenie a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. I keď súd vyššie uviedol dôvody, pre ktoré vznesené námietky neuznal ako dôvodné, opätovne konštatuje: - žalovaný zistil stav veci v rozsahu v akom mal k dispozícii informácie, získané v tomto konaní, nečinnosť a ignorovanie spolupráce žalobcu so žalovaným nie je preto možné pričítať na ťarchu žalovaného; - pokiaľ mal žalovaný k dispozícii iba vykonateľný a súdom nariadený trest vyhostenia žalobcu z územia Slovenskej republiky, pričom žalobca nedisponoval žiadnym cestovným dokladom a odmietal akýkoľvek kontakt so žalovaným (naviac i napriek prítomnosti jeho právneho zástupcu) postup žalovaného je legálny a dôvodný; - napadnuté rozhodnutie je formulované zrozumiteľným spôsobom, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, je riadne odôvodnené, pričom z odôvodnenia je zrejma správna úvaha, ktorou sa žalovaný pri jeho vydaní riadil.

12/ Pretože námietky vznesené v podanej žalobe súd nevyhodnotil ako dôvodné, žalobu zamietol.

13/ O trovách konania pred súdom súd rozhodol s poukazom na výsledok tohto súdneho konania. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 167 ods. 1 SSP.

Poučenie:

Rozsudok krajského súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenie (§ 446 ods. 2 písm. d) SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak: a) sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440; b) sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol; c) smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Podľa § 440 SSP:

(1) Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyložený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).